

Arrest

nr. 274 900 van 30 juni 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. KEULENEER
Verenigingstraat 28
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 februari 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 maart 2022 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. GHASEMY, die loco advocaat F. KEULENEER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 januari 2022 dient verzoeker een aanvraag in voor de afgifte van een visum lang verblijf, met name voor het volgen van een “*verdere opleiding als kloosterling / missionaris*” bij de Orde der Augustijnen in België. Op 10 februari 2022 weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Op basis van de voorgelegde documenten kan aan betrokkene geen visum worden afgeleverd. Immers, hij is uitgenodigd om naar België te komen als missionaris die zal helpen liturgie en catechese te organiseren in een parochie en ook helpen de internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde

te ontwikkelen. Betrokkene dient de procedure van de gecombineerde vergunning te volgen zoals voorzien in artikel 61/25 van de wet van 15.12.1980."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn syntheseseminarie vat verzoeker zijn middel samen als volgt:

"1) Art. 9 Vw.

[...] Art. 9 Vw. bepaalt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door (de Minister) of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Luidens artikel 9 Vw. moet bijgevolg de vreemdeling die langer dan 90 dagen in België wil verblijven, de machtiging vragen van DVZ.

[...] Middels het geharmoniseerd formulier voor een Schengenvisum diende concludent een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum voor lang verblijf (type D).

De afgifte van een visum werd geweigerd. Volgens DVZ diende concludent "de procedure van de gecombineerde vergunning te volgen, zoals voorzien in artikel 61/25 van de wet van 15.12.1980

[...] Art. 65/21-1 Vw. (en niet art. 65/25) luidt evenwel als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de vernieuwing van deze vergunning bij de bevoegde regionale overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen die onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk VIII, hoofdstuk VIIIbis en van hoofdstuk VIIIter. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag." (eigen onderlijning)

De zogenaamde 'gecombineerde vergunning' waarnaar DVZ verwijst, is van toepassing op vreemdelingen die een gelijktijdige aanvraag voor zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning dienen neer te leggen.

[...] Voor wat betreft het Vlaams Gewest, volgt uit art. 17, 14° van het Besluit van 7 december 2018 van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers dat ook "bedienaars van de erkende erediensten" gehouden zijn tot het aanvragen van een gecombineerde vergunning.

Concludent zal evenwel geen arbeid verrichten, noch kan hij in zijn hoedanigheid van postulant bij de Orde der Augustijnen reeds gekwalificeerd worden als een bedienaar van een eredienst; art. 65/21-1 Vw. en de gecombineerde vergunning zijn niet van toepassing op de situatie van concludent.

[...] Uit de verschillende stukken van het aanvraagdossier blijkt genoegzaam dat concludent geen bedienaar van een eredienst is, dat hij daarentegen uitgebreide en diverse opleidingen zal volgen om in de toekomst priester te worden, en dat hij in dat kader verschillende activiteiten zal verrichten als lid van de kloostergemeenschap van de Orde der Augustijnen die geenszins onder de noemer van 'arbeid' kunnen vallen.

Concludent acht het niet nodig om in deze procedure in een verregaande discussie te vervallen over de beoordeling van zijn statuut als postulant, en over de noodzaak om een gecombineerde vergunning te vragen. Zoals hierna zal blijken, is DVZ immers dezelfde mening toegedaan als concludent, maar past DVZ, om onbekende redenen, de wet anders toe in dit dossier (zie randnr. 26 e.v.).

Enkel art. 9 Vw. is dus van toepassing op de aanvraag van concludent - bepaling die werd geschonden door DVZ wanneer deze in samenhang wordt gelezen met de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2) De materiële motiveringsplicht

[...] Dat de bestreden beslissing onwettig is, blijkt uit de samenlezing met de materiële motiveringsplicht. Zoals vermeld, acht concludent een gedetailleerde discussie over zijn hoedanigheid als postulant niet nodig, gelet op de manifeste contradictie in de beslissingen van DVZ in verschillende, maar inhoudelijk volstrekt gelijke dossiers.

[...] Desalniettemin wenst concludent te wijzen op het feit dat bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht, de RvV als "annulatierechter" bevoegd is om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (RvS 25 november 2014, nr. 229.301; RvS 25 oktober 2010, nr. 208.384).

[...] Dit principe geldt des te meer wanneer de overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt. Hoewel DVZ over een appreciatiebevoegdheid kan beschikken, neemt dit niet weg dat de beslissing door deugdelijke motieven moet worden gedragen, waarop de RvV zijn controle moet uitoefenen.

De materiële motiveringsplicht is hierin een beperking van de discretionaire bevoegdheid van DVZ, omdat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan met voldoende feitelijke grondslag (RvV 25 april 2016, nr. 166.383; RvV 7 augustus 2014, nr. 127.937; RvV 26 mei 2014, nr. 124.657).

[...] DVZ beperkt zich bij het motiveren van de bestreden beslissing tot de mededeling dat "[concludent] is uitgenodigd om naar België te komen als missionaris die zal helpen liturgie en catechese te organiseren in een parochie en ook helpen internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde te ontwikkelen." Concludent komt evenwel naar België met het oog op de voortzetting van zijn opleiding binnen de Orde der Augustijnen, die eventueel tot het priesterschap en/of het religieuze leven zou leiden.

DVZ gaat voorbij aan de stukken van het aanvraagdossier, waaruit duidelijk blijkt dat concludent:

- een religieus opleidingstraject heeft doorlopen in eigen land en een intensief en duurzaam religieus opleidingstraject van 6-9 jaar in België zal verderzetten (stuk 2); een aspirant/postulant is van de Internationale Orde der Augustijnen (stuk 3); zijn opleiding als missionaris en religieuze in de Orde der Augustijnen en als priester in de Rooms-Katholieke Kerk zal verderzetten in België (stuk 3); een sociale en culturele training zal volgen met het oog op zijn integratie in België (stuk 4).

[...] Dat concludent in het kader van zijn religieus opleidingstraject geacht wordt de paters Augustijnen te helpen met de organisatie van de liturgie en catechese binnen de kloostergemeenschap en de ontwikkeling van de gemeenschap binnen de religieuze orde, doet hieraan niets af, en hoort uiteraard bij zijn opleidingstraject als toekomstig priester en/of religieus.

Deze activiteiten maken deel uit van het kloosterleven en de toewijding aan de kloostergemeenschap.

[...] Het enige element waaruit DVZ zou kunnen afleiden dat concludent reeds priester/missionaris is, en dus als 'bedienaar van een eredienst' een gecombineerde vergunning zou moeten aanvragen, wordt vermeld in de laatste zin van de uitnodiging van de Orde der Augustijnen van 22 november 2021 (stuk 3): "Being a missionary in our religious organization he is exempt from a work permit."

"Als missionaris van onze religieuze organisatie wordt hij vrijgesteld van een werkvergunning" (vrije vertaling).

[...] Dit werd vermeld naar aanleiding van de instructies van DVZ.

Na invoering van de verplichting tot aanvraag van een gecombineerde vergunning voor bedienaars van erkende erediensten - vroeger genoot deze categorie van een vrijstelling van een arbeidsvergunning - wenste de Orde der Augustijnen immers duidelijkheid te verkrijgen omtrent het verblijfsstatuut van hun postulanten en de mogelijkheid om een visum type D te bekomen.

Per e-mail van 23 september 2021 luidde het antwoord van DVZ als volgt (stuk 5):

"De visumaanvragen in het kader van een religieuze activiteit:

Indien het effectief een bedienaar betreft van een erkende eredienst, dan moet dit via de 'gecombineerde vergunning' gaan. Hieronder wordt verstaan priesters, imams,... Voor een personen die naar een klooster komt, waarbij zijn dagelijkse taken veelal een kloosteractiviteit is (bidden, klooster onderhouden?...) dan moet de 'gecombineerde vergunning' niet gevolgd worden en zijn deze dossiers voor DVZ. Deze worden behandeld als 'missionaris'. Zij vallen niet onder de 'gecombineerde vergunning' omdat er geen effectieve tewerkstelling is in België. Om duidelijkheid te scheppen moeten we wel de dagtaken weten van deze personen zodat we ons een goed beeld kunnen vormen van de reële activiteit van de aanvrager. Voor toekomstige aanvragen moet er een bewijs inzitten dat het om een erkende geloofsgemeenschap gaat en de aanvraag moet ook duidelijke dagtaken bevatten van wat de aanvrager in België zal doen. Zo kunnen we uitmaken of de aanvrager al dan niet onder de 'gecombineerde vergunning' valt of niet." (eigen onderlijning)

[...] Vermits DVZ aangaf dat postulanten zoals concludent vanuit het standpunt van DVZ zouden aanzien en behandeld worden als 'missionarissen' - hetgeen niet overeenstemt met de religieuze kwalificatie van

deze term - wenste concludent zich dan ook te schikken naar het oordeel van DVZ. De Orde der Augustijnen vermeldde aldus in de uitnodiging dat concludent 'een missionaris' is, waardoor volgens DVZ geen werkvergunning is vereist.

[...] Concludent en de Orde der Augustijnen zijn evenwel heel minutieus geweest in het beschrijven van de voorziene dagtaken en het te volgen opleidingstraject, en in de uiteenzetting van het algemene opzet van het internationaal vormingsproject van de Orde der Augustijnen in België. Hieruit bleek afdoende dat concludent als postulant geen arbeid zou verrichten.

[...] De beslissing van DVZ om de afgifte van een visum te weigeren op grond van de hoedanigheid van concludent als missionaris, waardoor concludent een gecombineerde vergunning had moeten aanvragen, is kennelijk onredelijk, mist elke feitelijke grondslag en is klaarblijkelijk onverenigbaar met de elementen uit het dossier.

3) Het zorgvuldigheidsbeginsel

[...] Tot slot blijkt eveneens dat de bestreden beslissing genomen werd met schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur, in casu DVZ, zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS, 14 februari 2006, nr. 154.954, RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 22 november 2012, nr. 221.475; RvV 5 maart 2020, nr. 233.626).

[...] De zorgvuldigheidsplicht houdt verder in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 17 januari 2014, nr. 117.108; RvV 30 oktober 2013, nr. 113.135).

Hierboven toonde concludent aan dat dit in casu niet het geval was (zie randnr. 16 e.v.). DVZ liet na om de stukken van het dossier in beschouwing te nemen, waaruit blijkt dat concludent een postulant is en het opzet heeft om zijn religieus opleidingstraject voort te zetten bij de Orde der Augustijnen in België; dat concludent bijgevolg geen arbeid zal verrichten en niet de verplichting heeft om een gecombineerde vergunning aan te vragen.

[...] Voorts is het zorgvuldigheidsbeginsel, eventueel in aanmerking genomen samen met de motiveringsplicht, geschonden wanneer een contradictie wordt vastgesteld in de beslissingen van DVZ (RvV 8 maart 2011, nr. 57.554).

Het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met de materiële motiveringsplicht wordt in die zin ook geschonden bij een gebrek aan consistentie in de genomen beslissingen en het gehanteerde beleid van de overheid (RvV 17 september 2015, nr. 152.718; RvS 8 april 2011, nr. 212.579; RvS 31 oktober 2009, nr. 195.673; RvS 2 juni 2009, nr. 193.806).

[...] Verschillende postulanten hebben identieke aanvragen gedaan met inhoudelijk volstrekt gelijke dossiers. Vier van deze aanvragen werden goedgekeurd door DVZ (stuk 6).

Deze beslissingen van DVZ vonden quasi gelijktijdig plaats als de weigering van de aanvraag van concludent - er kan dus ook in geen geval sprake zijn van gewijzigde omstandigheden.

Uit deze goedgekeurde aanvraagdossiers blijkt dat de stukken ter staving van deze aanvragen identiek waren aan deze die concludent heeft aangewend in zijn dossier (stuk 7).

Het enige verschil bestaat in de identiteit van de pater Augustijn die de diverse verklaringen heeft afgelegd, wat uiteraard geen impact kan of mag hebben op de beoordeling door DVZ, aangezien de inkomsten gelijkaardig zijn.

[...] In het geval van deze vier postulanten was DVZ van mening dat een visum voor lang verblijf wél verstrekt kon worden, en een gecombineerde vergunning geenszins vereist was.

Dit stemt overeen met wat DVZ uiteenzette in de e-mail van 23 september 2021.

Dat DVZ de aanvraag van concludent - gegrond op dezelfde redenen en gestaafd met dezelfde stukken - afwijst, veiwijzende naar de procedure van een gecombineerde vergunning, is aldus manifest onwettig."

Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij zal worden tewerkgesteld als missionaris in de Orde van Augustijnen, die zal helpen liturgie en catechese te organiseren in een parochie en ook helpen de internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde te ontwikkelen. Dit gaat verder dan het meehelpen met de dagelijkse activiteiten in een klooster.

De argumentatie van de verzoekende partij dat de door de postulant geleverde arbeid moet worden gekaderd in het kloosterleven en in de opleiding tot priester, doet geen afbreuk aan het feit dat er wel degelijk sprake kan zijn van een tewerkstelling.

Het kan niet worden uitgesloten dat een kloosterling -die een gelofte van gehoorzaamheid heeft afgelegd- een arbeidsovereenkomst kan afsluiten.

Waar aanvankelijk niet werd erkend dat prestaties van religieuzen werden uitgevoerd in het kader van een arbeidsovereenkomst, werd door het Hof van Cassatie gaandeweg aanvaard enerzijds dat de arbeidsprestaties door een geestelijke niet noodzakelijk worden verricht in uitvoering van de klooster-gelofte, en anderzijds dat de geestelijke in kwestie zijn rechtsbekwaamheid behoudt en zijn kloosterge-lofte hem niet belet een arbeidsovereenkomst te sluiten (zie W. R., "De rechtspositie van de bedienaars van de eredienst en van religieuzen. Overzicht van rechtspraak", TS R. 1993, 9; vgl. Cass. 2S januari 1982, T S R 1983, 85; Cass. 13 januari 1992, Arr.Cass. 1991 -92,418)

Wel is er - ook op heden - toch (nog steeds) sprake van een bijzondere rechtsverhouding tussen een kloosterling/kloosterling-in-opleiding enerzijds en de kloosterorde waartoe hij behoort anderzijds. Zo is het niet uitgesloten dat de kloosterling op het ogenblik dat hij een opdracht ontvangt, geen overeenkomst tot het verrichten van arbeid sluit, maar eenvoudig als lid van de kloostergemeenschap gevolg geeft aan de richtlijnen van zijn religieuze oversten aan wie hij, bij het toetreden tot de kloostergemeenschap beloofd heeft zich te zullen onderwerpen (vgl. Cass. 13 april 1981, R W 1981 -1982, 2153 - 2154).

Als bedienaar van een erkende eredienst moet de verzoekende partij een gecombineerde vergunning of arbeidskaart aanvragen. Hij wordt vrijgesteld van arbeidsmarktonderzoek, tenminste voor wat het bedienen van de eredienst betreft.

Als de tewerkstelling meer dan 90 dagen duurt , dient hij gecombineerde vergunning aan te vragen.

Concludent wenst te benadrukken dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cff. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie argumenteert in de bestreden beslissing als volgt:

"Op basis van de voorgelegde documenten kan aan betrokkene geen visum worden afgeleverd. Immers, hij is uitgenodigd om naar België te komen als missionaris die zal helpen liturgie en catechese te organiseren in een parochie en ook helpen de internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde te ontwikkelen.

Betrokkene dient de procedure van de gecombineerde vergunning te volgen, zoals voorzien in artikel 61/25 van de wet van 15.12.1980. "

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging gaat er vanuit dat de verzoekende partij zal worden tewerkgesteld als bedienaar van eredienst. Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken en die verzoekende partij had voorgelegd, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief."

In zijn synthesesmemorie antwoordt verzoeker op deze repliek als volgt:

"a. Verplichting gecombineerde vergunning

[...] DVZ stelt in zijn nota met opmerkingen dat de door concludent te leveren arbeid in het kader van het kloosterleven en de opleiding tot priester geen afbreuk doet aan het feit dat er sprake zou kunnen zijn van een tewerkstelling.

DVZ verwijst hiervoor naar rechtsleer die stelt dat dat er sprake is geweest van een evolutie in de rechtspraak, waarbij thans wordt aanvaard dat de kloostergelofte van een geestelijke hem niet belet om een arbeidsovereenkomst te sluiten, maar evengoed dat er nog altijd sprake is van "een bijzondere rechtsverhouding tussen een kloosterling/kloosterling-in-opleiding enerzijds en de kloosterorde waartoe hij behoort anderszijds. Zo is het niet uitgesloten dat de kloosterling op het ogenblik dat hij een opdracht ontvangt, geen overeenkomst tot het verrichten van arbeid sluit, maar eenvoudig als lid van de kloostergemeenschap gevolg geeft aan de richtlijnen van zijn religieuze oversten aan wie hij, bij het toetreden tot de kloostergemeenschap, beloofd heeft zich te zullen onderwerpen, (vgl. Cass. 13 april 1981, RW 1981-1982, 2153-2154)."

Hieruit besluit DVZ - vreemd genoeg - dat de concludent een bedienaar van een erkende eredienst is en dus een gecombineerde vergunning of arbeidskaart moet aanvragen.

[...] Afgezien van het feit dat concludent heeft aangetoond dat hij niet de hoedanigheid heeft van een bedienaar van een erkende eredienst (zie supra randnummers 16-22), dat alle stukken van het administratief dossier dit standpunt bevestigen, en dat DVZ geen tegenargumenten kan aanvoeren, is het zeer merkwaardig dat DVZ meent dat de door hem geciteerde rechtsleer en rechtspraak zijn argumenten staven.

Er wordt immers duidelijk gesproken van een 'bijzondere rechtsverhouding', waardoor het bestaan van prestaties in het kader van een arbeidsovereenkomst een uitzondering vormt; enkel bij het bewijs van belangrijke tegenaanwijzingen zou men kunnen besluiten dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst. Zo besloot het Hof van Cassatie (in het arrest waar DVZ naar verwijst):

"Overwegende dat de kloosterlinge die arbeid als onderwijzeres verricht voor de onderwijsinstelling beheerd door de kloostergemeenschap waartoe zij behoort, zulks niet noodzakelijk doet ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst gesloten tussen haar en de inrichtende macht van de instelling, zelfs indien zij die arbeid verricht onder het gezag van die inrichtende macht en hiervoor een loon ontvangt; dat het immers niet is uitgesloten dat de kloosterlinge op het ogenblik dat zij de opdracht ontvangt, geen overeenkomst tot het verrichten van arbeid sluit, maar eenvoudig als lid van de kloostergemeenschap gevolg geeft aan de richtlijnen van haar religieuze oversten aan wie zij, bij het toetreden tot de kloostergemeenschap, beloofd heeft zich te zullen onderwerpen (Cass. 13 april 1981, Arr.Cass1980-1981,942)

Dit geldt des te meer wanneer de betrokkene i) een kloosterling-in-opleiding is ii) die geen loon ontvangt voor de opdrachten die hij verwezenlijkt in het kader van zijn opleiding, zoals in casu het geval is.

Het bestaan van een 'bijzondere rechtsverhouding' en de afwezigheid van een arbeidsovereenkomst tussen postulanten (zoals concludent) en de Orde der Augustijnen, werd expliciet bevestigd door het hof van beroep te Gent (3C kamer) in een (niet-gepubliceerd) arrest gewezen op 2 december 2021 :

"In essentie is het een realiteit dat de betrokkenen zich in casu als postulanten en als aspirant-kloosterlingen in een bijzondere context bevonden. In die hoedanigheid maakten zij effectief deel uit van de kloostergemeenschap van de Orde van Sint-Augustinus waarin zij dagdagelijks te Gent samenleefden. Het openbaar ministerie kan niet onderuit aan dat gegeven stellende dat de slachtoffers in dat stadium nog geen broeders waren en/of nog geen geloften zouden hebben afgelegd. De rekruten/prenovicien waren immers ab initio onder vrijwillige en met volwaarde wederzijdse instemming deelachtig en onderworpen aan de kloostergemeenschap met de vaste intentie door te groeien tot volwaardige geestelijken. (...)

De paters Augustijnen hadden immers weldoordacht een rekruterings- en vormingsproject opgezet met als doel Afrikaanse en Aziatische jongeren/postulanten naar hier te halen teneinde toe te treden tot de congregatie en aldus de vergrijzing tegen te gaan. (...)

Daarenboven is het ook aangetoond (haar stuk 11) dat de derde beklaagde alle kosten betrekking hebbende op de postulanten ten laste nam en dat in de meest brede zin: reiskosten vanuit en naar hun land van herkomst, verblijfskosten, opleidingskosten voor de lessen Nederlands en in het seminarie. Dit maakt een substantieel kostenplaatje uit en is illustratief voor het feit dat het kloostergemeenschap van haar kant wel degelijk engagement wenste op te nemen met een religieuze eindfinaliteit (namelijk de congregatie versterken).

Dat maakt een geïgende rechtsverhouding uit waarbij het geenszins a priori uit te sluiten valt dat de kloosterling (in opleiding) arbeidsgelateerde opdracht en taken uitvoert hierbij gevolg gevend aan de richtlijnen van zijn religieuze overste. Deze richtlijnen en arbeid kunnen alsdan kader onder de noemer van verbintenissen van morele aard: de aspirant-kloosterling heeft er zich immers toe verbonden om zijn activiteiten te wijden aan het verwezenlijken van het doel van de kloosterorde en haar morele principes te respecteren en na te leven, daaronder begrepen gehoorzaamheid aan de kloosteroverste"

DVZ liet aldus na om rekening te houden met de concrete feiten en stukken van het dossier.

b. Verschillende behandeling

[...] In zijn zeer beknopte nota met opmerkingen doet DVZ zelfs geen poging om te verklaren waarom de aanvraag van concludent, die identiek is aan vier aanvragen van andere postulanten die wel een visum hebben bekomen, negatief werd beantwoord (zie supra randnummers 26-27).

Bij gebreke aan enige rechtvaardiging mogen we ervan uitgaan dat deze inconsistentie ongegrond is en manifest onwettig."

3.2. Verzoeker diende op 24 januari 2022 een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum lang verblijf. Als doel van de reis stelde hij naar België te willen komen voor "religieuze activiteiten", meer bepaald voor een "verdere opleiding als kloosterling/missionaris". Uit zijn aanvraag blijkt dat hij werd uitgenodigd door

de Paters Augustijnen en dat hij in België bij deze religieuze organisatie zal verblijven. Hij legde meerdere stukken voor die werden opgesteld door pater W.J. die aangeven dat hij is uitgenodigd om in België gedurende zes jaar deel uit te maken van de internationale vormingsgemeenschap en waarin concreter wordt ingegaan op zijn vooropgestelde activiteiten in België bij de Paters Augustijnen.

3.3. Verweerder weigert op 10 februari 2022 de afgifte van het gevraagde visum en stelt hierbij dat verzoeker is uitgenodigd om naar België te komen als missionaris die zal helpen bij de organisatie van liturgie en catechese in een parochie, alsook bij het ontwikkelen van de internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde. Verweerder is van mening dat verzoeker de procedure van de gecombineerde vergunning dient te volgen zoals voorzien in artikel 61/25 van de Vreemdelingenwet. Verweerder stelt met andere woorden dat verzoeker in het kader van arbeid naar België wenst te komen en hiervoor een gecombineerde vergunning dient aan te vragen, wat een gelijktijdige aanvraag voor een toelating tot zowel arbeid als verblijf inhoudt.

3.4. Verzoeker betwist ten stelligste dat hij enige arbeidsrelatie heeft met de Paters Augustijnen. Hij stelt dat hij geen arbeid zal verrichten en dat hij in zijn hoedanigheid van postulant niet kan worden gekwalificeerd als een bedienaar van een erkende eredienst. De procedure van de gecombineerde vergunning vindt volgens hem dus geen toepassing. Hij wijst erop dat hij naar België wenst te komen om uitgebreide en diverse opleidingen te volgen om in de toekomst priester te worden en dat de verschillende activiteiten die hij zal verrichten als lid van de kloostergemeenschap van de Orde der Augustijnen geenszins onder de noemer van 'arbeid' kunnen vallen. Hij voert aan dat het gegeven dat hij zal helpen met de organisatie van de liturgie en catechese binnen de kloostergemeenschap en met de ontwikkeling van de gemeenschap binnen de religieuze orde hoort bij zijn religieus opleidingstraject en dat deze activiteiten deel uitmaken van het kloosterleven en de toewijzing aan de kloostergemeenschap. Hij stelt dat verweerder niet zorgvuldig heeft gehandeld door geen rekening te houden met alle stukken die hij heeft neergelegd in het kader van zijn aanvraag.

3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn visumaanvraag meerdere stukken aangaande zijn vooropgestelde verblijf in België heeft neergelegd.

Zo lag er, onder meer, een "uitnodiging" voor van pater W.J. van 22 november 2021, waarin het volgende wordt opgenomen:

"I, Father [W.J.], Provincial Superior of the Order of Sainte Augustine in Belgium, declare that [L.V.C.], born on 22.07.1999 in [N.A.], Vietnam, is an aspirant of the International Order of Saint Augustine. Brother [C.] is invited to take part in the international formation community in Belgium for a period of six years. For this cause he's expected in Belgium, starting the 1st of February 2022. His residence will be in our monastery: Augustian Friars, [...]

The Order of Saint Augustine is a recognized religious order of the Roma Catholic Church, operating under the name of Paters Augustijnen VZW. (see enclosed Statutes).

We ask the Belgian authorities to give him a long term visa (Type D) according to the Law of March the 23th 2019 and amended by R.D. of April the 29th 2019 to implement this law, (concerning the employment of foreigners). Being a missionary in our religious organization he is exempt from a work permit."

(eigen vertaling: "Ik, pater [W.J.], Provinciale Overste van de Orde van Sint-Augustinus in België, verklaart dat [L.V.C.], geboren op 22.07.1999 in [N.A.], Vietnam, aspirant is van de Internationale Orde van Sint-Augustinus.

Broeder [C.] wordt uitgenodigd om voor een periode van zes jaar deel te nemen aan de internationale vormingsgemeenschap in België. Daarom wordt hij vanaf 1 februari 2022 in België verwacht. Zijn residentie zal zijn in ons klooster: Augustian Friars, [...]

De Orde van Sint-Augustinus is een erkende religieuze orde van de Rooms-Katholieke Kerk, opererend onder de naam Paters Augustijnen VZW. (zie bijgevoegde statuten).

We vragen de Belgische autoriteiten om hem een visum voor lange duur (Type D) te geven volgens de wet van 23 maart 2019 en gewijzigd door het KB van 29 april 2019 om deze wet uit te voeren (betreffende

de tewerkstelling van buitenlanders). Als missionaris in onze religieuze organisatie is hij vrijgesteld van een werkvergunning.”)

In een “*Formal Obligation*” van 22 november 2021, opnieuw opgesteld door pater W.J., wordt er gesteld dat de Paters Augustijnen VZW alle materiële en financiële noden van verzoeker op zich nemen, voor de gehele periode van zijn verdere vorming als aspirant.

In een “*declaration of the activities of Brother [L.V.C.]*” van 22 november 2021 somt pater W.J. de vooropgestelde activiteiten van verzoeker in België in het kader van zijn vorming op:

- “1. He will help organize the liturgy and the catechesis in the parishes of Saint Stephan in the diocese of Gent.
2. He will help develop the international communities within the Belgian Order of Saint Augustine.
3. He will go on with his formation as missionary and religious in the Order of Saint Augustine and as a priest in the Roman Catholic Church.
4. In the monastic community he will participate at the daily order of prayer and the spiritual activities. He will cooperate with the friars in the general maintenance of the rooms and the building.
5. He will follow a social and cultural training in order to integrate in the Belgian society.”

(eigen vertaling:

- “1. Hij zal de liturgie en de catechese helpen organiseren in de parochie van Sint-Stefanus in het bisdom Gent.
2. Hij zal de internationale gemeenschappen binnen de Belgische Orde van Sint-Augustinus helpen ontwikkelen.
3. Hij zet zijn vorming voort als missionaris en geestelijke in de Orde van Sint-Augustinus en als priester in de Rooms-Katholieke Kerk.
4. In de kloostergemeenschap neemt hij deel aan de dagelijkse gebedsorde en de geestelijke activiteiten. Hij zal met de broeders meewerken aan het algemeen onderhoud van de kamers en het gebouw.
5. Hij zal een sociale en culturele opleiding volgen om te integreren in de Belgische maatschappij.”)

Deze activiteiten worden bevestigd door de heer L.A.P., die verzoeker spiritueel heeft bijgestaan in zijn zoektocht naar zijn religieuze roeping, in een neergelegd stuk “*Letter of Mission*”.

Verzoeker heeft tevens een stuk voorgelegd aangaande “*het Internationaal Vormingsproject voor de Orde van Sint Augustinus in België*”. Dit document luidt als volgt :

“(Beschrijving van het project voor de Belgische administratie in het buitenland.)

Het Algemeen Bestuur van de Orde van Sint Augustinus in Rome heeft de Belgische en Nederlandse Augustijnse provincies gevraagd een internationaal vormingshuis op te richten. De Orde heeft momenteel drie internationale vormingshuizen, twee in Spanje en één in Rome. Maar de Orde ziet zich genooddacht om de capaciteit van de internationale vormingshuizen te verhogen.

Omdat (1) in Noord- Europa nog geen dergelijk huis bestaat; (2) omdat België een tweetalige cultuur heeft; (3) de aanwezigheid van Europese instellingen in Brussel en (4) de Belgische en Nederlandse Augustijnen een lange en solide missionaire traditie (Congo, Indonesië, Bolivia en Frankrijk) hebben, heeft het Algemeen Bestuur van de Orde ons deze taak toevertrouwd.

De jongeren in vorming zullen van Europese, Zuidoost Aziatische en Afrikaanse origine zijn en hebben meestal vooraf al een religieus opleidingstraject doorlopen in hun eigen land.

Dit vormingshuis heeft een tweevoudig doel:

1. Kandidaten vormen in het Augustijnse leven om internationale gemeenschappen op te bouwen in Europa waar de Kerk zich geplaagd ziet voor een pijnlijk en extreem tekort aan priesters en religieuzen. Het Algemeen Bestuur te Rome is sterk begaan met onze aanwezigheid in België, Nederland en Frankrijk.
2. Het tekort aan Europese missionarissen noodzaakt ons om andere middelen te vinden om ons missiewerk in de wereld verder te zetten. Onze vormingshuizen in Afrika en Azië zijn volzet en deze jonge groepen dienen zich in eerste instantie te concentreren op de ontwikkeling van hun eigen land. Zij die gevormd worden in internationale huizen bezitten, uit de aard van de zaak, een missionaire geest en zullen meer gericht zijn om zich te engageren in nieuwe landen. Voor dit project hebben wij de steun van de Katholieke Kerk in België, vooral van de bisschop van Gent, waar ons convent zich bevindt.

De vorming:

De inlevingscapaciteit in een andere cultuur is van primordiaal belang. De kandidaten zullen gedurende de hele duur van hun vorming in multiculturele gemeenschappen verblijven.

De duur van de vorming:

Het 1ste jaar is een jaar van acculturatie en initiatie in het klooster: Inburgering, Nederlandse taallessen aan de Rijks Universiteit te Gent (UCT) tot en met het 5de niveau. Kennismaking met de Europese cultuur; Ordes geschiedenis; initiatie in het gebed; augustijnse spiritualiteit,

Het 2de en 3de jaar: filosofie aan het Johannes XXIII Seminarie te Leuven. (Optioneel het 4de jaar aan de Universiteit te Gent of Leuven)

Het 4de jaar: Het spiritualiteitsjaar van het noviciaat (bij de Augustijnen In België).

Het 5de, 6de, 7de jaar (mogelijk 8ste en 9de jaar): Theologische studies aan de Katholieke Universiteit van Leuven (KUL), aan het Joannes XXIII seminarie of aan de Université Catholique de Louvain la Neuve (UCL)."

3.7. Uit de (zeer summiere) bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder deze beslissing steunt op twee van de vijf genoemde activiteiten die verzoeker zou uitoefenen in België, namelijk het gegeven dat hij zal helpen bij het organiseren van de liturgie en de catechese in een parochie, alsook dat hij zal helpen bij het ontwikkelen van de internationale gemeenschappen binnen de religieuze orde. Verweerder stelt dat verzoeker de procedure van de gecombineerde vergunning dient te volgen, maar zet niet verder uiteen waarom deze procedure in casu van toepassing is.

In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder: *"als bedienaar van een erkende eredienst moet de verzoekende partij een gecombineerde vergunning of arbeidskaart aanvragen"*. Aldus blijkt dat verweerder van mening is dat verzoeker, op grond van de genoemde twee activiteiten, dient te worden beschouwd als een *"bedienaar van een erkende eredienst"*. Hierbij dient de Raad evenwel vast te stellen dat dit niet als dusdanig wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Op geen enkele wijze onderbouwt verweerder in de bestreden beslissing concreet waarom er volgens hem sprake is van arbeidsprestaties, te meer gelet op het ontbreken van een arbeidsovereenkomst of enig begin van bewijs van een loon.

De Raad stelt verder vast dat uit de bestreden beslissing of uit het administratief dossier geenszins blijkt dat verweerder op zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met alle informatie die verzoeker bij zijn aanvraag heeft verschaft. Zo werd er meermaals op gewezen dat verzoeker naar België wenst te komen voor een periode van zes jaar om zijn vorming als missionaris en geestelijke in de Orde van Sint-Augustinus en als priester in de Rooms-Katholieke Kerk voort te zetten. Verzoeker legde hiervoor een document neer waarin uitdrukkelijk wordt uitgelegd hoe deze vorming er jaar per jaar uitziet. In één van de voorgelegde stukken wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker is vrijgesteld van een werkvergunning. Gelet op het geheel van de voorgelegde stukken, acht de Raad het niet zorgvuldig om de aanvraag van een visum lang verblijf te weigeren door op zeer summiere wijze te verwijzen naar twee genoemde activiteiten die verzoeker in België zou uitoefenen, zonder te concretiseren waarom deze activiteiten ertoe leiden dat een andere procedure dient te worden gevolgd en zonder de overige elementen en activiteiten te betrekken in de beoordeling.

Hierbij dient er verder ook op te worden gewezen dat in de opgenoemde activiteiten wordt gesteld dat verzoeker slechts zal *"helpen"* bij het organiseren van de liturgie en de catechese, alsook bij het ontwikkelen van internationale gemeenschappen binnen de Belgische Orde van Sint-Augustinus. Bovendien wordt er in hetzelfde stuk op gewezen dat verzoeker tevens zal instaan voor de volgende activiteiten:

- het voortzetten van zijn vorming als missionaris en geestelijke in de Orde van Sint-Augustinus en als priester in de Rooms-Katholieke Kerk;
- deelnemen in de kloosterorde aan de dagelijkse gebedsorde en de geestelijke activiteiten; hij zal met de broeders meewerken aan het algemeen onderhoud van de kamers en het gebouw;
- het volgen van een sociale en culturele opleiding om te integreren in de Belgische maatschappij.

Al deze vaststellingen wringen des te meer nu verzoeker aanvoert – en met bijgevoegde stukken staft – dat andere vreemdelingen wel een visum lang verblijf hebben gekregen in functie van dezelfde voorgenomen activiteiten bij de Paters Augustijnen. Verzoeker brengt stukken voor waaruit blijkt dat vier vreemdelingen wel degelijk een visum lang verblijf hebben verkregen, terwijl zij exact dezelfde stavingsstukken aangaande hun activiteiten bij de Paters Augustijnen hebben voorgelegd. Voor elk van deze vreemdelingen die wel een visum hebben gekregen, ligt er immers een stuk voor waarin het volgende wordt opgenomen:

- “1. Aider dans la liturgie et le catéchisme de la paroisse de St. Etienne dans la diocèse de Gand.*
- 2. Aider à développer la communauté internationale dans la province Belge de l'Ordre de Saint Augustin*
- 3. Continuer à se former comme missionnaire et religieux dans l'Ordre de Saint Augustin*
- 4. Suivre une formation sociale et culturelle pour l'intégration dans la société Belge*
- 5. Travailler ensemble avec les confrères à entretenir les biens et les bâtiments de l'Ordre en Belgique.”*

(eigen vertaling:

- “1. Hij zal de liturgie en de catechese helpen organiseren in de parochie van Sint-Stefanus in het bisdom Gent.*
- 2. Hij zal de internationale gemeenschappen binnen de Belgische Orde van Sint-Augustinus helpen ontwikkelen.*
- 3. Hij zet zijn vorming voort als missionaris en geestelijke in de Orde van Sint-Augustinus en als priester in de Rooms-Katholieke Kerk.*
- 4. Hij zal een sociale en culturele opleiding volgen om te integreren in de Belgische maatschappij.*
- 5. In de kloostergemeenschap neemt hij deel aan de dagelijkse gebedsorde en de geestelijke activiteiten. Hij zal met de broeders meewerken aan het algemeen onderhoud van de kamers en het gebouw.”)*

Deze inhoud komt volledig overeen met de activiteiten die in het kader van verzoekers aanvraag aan verweerder ter kennis werden gebracht. Het enige verschil met huidige zaak kan worden gevonden in de opsteller van de documenten en de taal van de behandeling van het visum. In de vier genoemde zaken werden de neergelegde stukken, die qua inhoud volledig gelijk zijn aan de in casu neergelegde stukken, opgemaakt door pater P.B. De Raad ziet niet in op welke wijze deze vaststelling tot een andere uitkomst kan leiden. Bovendien wordt in de bestreden beslissing nergens gewezen op enig probleem aangaande de opsteller van de stukken. De tweede vaststelling is dat de huidige zaak in het Nederlands is behandeld, terwijl de zaken van de andere vreemdelingen, die dus wel een visum hebben ontvangen, in het Frans werden behandeld. Hierbij dient erop te worden gewezen dat de afgifte van een visum een federale aangelegenheid is en dat een verschil in taal geen gevolg zou mogen hebben op de behandeling of uitkomst van de aanvraag om een visum te verkrijgen.

Nog wijst de Raad erop dat verzoeker aantoont dat aan de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk werd gevraagd of missionarissen in het kader van hun vorming naar België kunnen komen en of zij vrijgesteld zijn van een werkvergunning. Verzoeker heeft bij zijn verzoekschrift het antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken van 23 september 2021 gevoegd:

“Geachte,

De visumaanvragen in het kader van een religieuze activiteit:

Indien het effectief een bedienaar betreft van een erkende eredienst, dan moet dit via de 'gecombineerde vergunning' gaan. Hieronder wordt verstaan priesters, imams,..

Voor een personen die naar een klooster komt, waarbij zijn dagelijkse taken veelal een kloosteractiviteit is (bidden, klooster onderhouden?...) dan moet de 'gecombineerde vergunning' niet gevolgd worden en zijn deze dossiers voor DVZ.

Deze worden behandeld als 'missionaris'. Zij vallen niet onder de 'gecombineerde vergunning' omdat er geen effectieve tewerkstelling is in België. Om duidelijkheid te scheppen moeten we wel de dagtaken weten van deze personen zodat we ons een goed beeld kunnen vormen van de reële activiteit van de aanvrager.

Voor toekomstige aanvragen moet er een bewijs inzitten dat het om een erkende geloofsgemeenschap gaat en de aanvraag moet ook duidelijke dagtaken bevatten van wat de aanvrager in België zal doen. Zo kunnen we uitmaken of de aanvrager al dan niet onder de 'gecombineerde vergunning' valt of niet.”

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker dit antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken ter harte heeft genomen en uitgebreid heeft geduoid wat zijn dagtaken in België zullen zijn. Noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt een zorgvuldig onderzoek naar de vraag of de dagdagelijkse taken niet hoofdzakelijk bestaan in een kloosteractiviteit, rekening houdend met het geheel van de voorgenomen religieuze activiteiten in België.

Verweerders ruime bevoegdheid bij het beoordelen van aanvragen om een visum te verkrijgen wordt geenszins in vraag gesteld. Verweerder kan wel degelijk nagaan of de correcte procedure wordt gevolgd bij het aanvragen van een visum en kan besluiten dat dit niet het geval is. Hij dient hierbij wel zorgvuldig te werk gaan, quod non in casu.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt niet dat verweerder op zorgvuldige wijze heeft besloten tot de weigering van verzoekers aanvraag om een visum lang verblijf te verkrijgen. Hij heeft zich beperkt tot een zeer summiere motivering, waaruit geenszins blijkt dat met alle door verzoeker gevoegde informatie rekening is gehouden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

3.8. Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Voor zover verweerder stelt dat het gegeven dat verzoeker zal helpen bij het organiseren van de liturgie en de catechese, alsook bij het ontwikkelen internationale gemeenschappen binnen de Belgische Orde van Sint-Augustinus, verder gaat dan het meehelpen bij de dagelijkse activiteiten van een klooster en dat het aldus *“niet kan worden uitgesloten dat een kloosterling – die een gelofte van gehoorzaamheid heeft afgelegd – een arbeidsovereenkomst kan afsluiten”*, wijst de Raad erop dat deze motieven als dusdanig geenszins worden vermeld in de bestreden beslissing. Ook het gegeven dat verzoeker door verweerder wordt beschouwd als een bedienaar van een erkende eredienst kan niet worden gelezen in de bestreden beslissing. Een a posteriori-motivering in de nota met opmerkingen van verweerder vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. De Raad wijst er nog op dat de door verweerder aangehaalde rechtspraak van het Hof van Cassatie aangeeft dat er sprake is van *“een bijzondere rechtsverhouding tussen een kloosterling/kloosterling-in-opleiding enerzijds en de kloosterorde waartoe hij behoort anderzijds”* en dat *“het niet [is] uitgesloten dat de kloosterling op het ogenblik dat hij een opdracht ontvangt, geen overeenkomst tot het verrichten van arbeid sluit, maar eenvoudig als lid van de kloostergemeenschap gevolg geeft aan de richtlijnen van zijn religieuze oversten”*. Het gegeven dat het niet is uitgesloten dat een kloosterling een arbeidsovereenkomst kan afsluiten, maakt nog niet dat hiervan sprake is in het voorliggende geval van verzoeker die duidelijk nog in opleiding is en enkel zal helpen bij de bedoelde activiteiten waarvan sprake is. Een en ander bevestigt alleen maar de noodzaak van een zorgvuldig(er) onderzoek van het geheel van de voorliggende gegevens. Het verweer in de nota doet geen afbreuk aan het vastgestelde gebrek aan zorgvuldig onderzoek bij de beoordeling van de visumaanvraag. Verweerder betwist het gegeven ook niet dat hij visumaanvragen van andere vreemdelingen voor exact dezelfde religieuze activiteiten voor de Orde der Augustijnen wel heeft goedgekeurd zonder dat de procedure van de gecombineerde vergunning diende te worden gevolgd, zonder dat hiervoor enige rechtvaardiging kan blijken.

3.9. Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Bijgevolg dienen de overige onderdelen van het middel niet verder te worden besproken.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 februari 2022 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

dhr. T. LEYSEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS